

V naší práci jsme se snažili popsat různé argumenty pojednávající o tom, jak moc je
V nás potřeba výchovy zakořeněná a jaký je její dosah, nebo-li jako moc nás ovlivňuje.
Myslíme si, že se nám alespoň zčásti povedlo ukázat, že výchovný dosah je nezměrný, ať
už v tom pozitivním nebo negativním smyslu slova.

Za cíl jsme si stanovili dokázat, že bez výchovy se obejít nelze. Rozebrali jsme se
stanoviska lidí, kteří mají za to, že to možné je. Ovšem, jak jsme již řekli v konkrétních
kapitolách, jejich slova nám připadají nedostatečná. Jelikož nepíší o tom, že se nemáme o
dítě vůbec starat. Neříkají, že máme dítě pohodit do lesa a nechat ho tam být. Podle nás
chtějí jen výchovu zbavit určitým jejích forem. Souhlasíme s tím, že výchova by se měla
trochu změnit, aby více respektovala osobnost dítěte, ale nesouhlasíme s jejím vymizením
a ani ho nepovažujeme za možné. V praxi vidíme, že západní svět už se od antivýchovných
teorií odvrátil, jelikož poznal jejich stinné stránky.